

FOTO: ARCHIV

hají úzké uličky plné nejrůznějších obchodů.

Měl to být největší chrám světa

Hlavní sienské památky jsou soustředěny ve spleti uliček právě v okolí Piazza del Campo. Jednou z nich je mohutný dóm, který měl být největším chrámem v křesťanském světě. Původně byl postaven ve 12. století. Později se plánovalo jeho rozšíření, plány ale zmařila morová epidemie v roce 1348. A tak zůstalo jen u základů, které jsou ještě u dómu patrné.

Katedrála zvenčí zaujme především působivým gotickým průčelím, fasáda je prokládána růžovým a zeleným mramorem. Uvnitř je pokladnice románských, pozdně gotických, renesančních, a dokonce i barokních stavebních i uměleckých prvků. K těm nejpůsobivějším patří černobílé dekorativní pásy na sloupech. Pěkný je hlavní oltář od B. Peruzziho z r. 1532 a především mramorová podlaha zdobená intarziemi. Na jejích 56 polích, kde jsou zachyceny především různé biblické příběhy, pracovalo v letech 1369 až 1547 na 40 umělců. V chrámu najdeme i díla J. della Quercia, Donatella, Michelangela, Berniniho a dalších. Giovanni Pisano je autorem kazatelny, skvělé ukázky gotického sochařství. Z levé boční lodi nechal Francesco Piccolomi-

ni, pozdější papež Pius III., zřídit v roce 1495 knihovnu. Udělal to na počest svého strýce papeže Pia II., který v roce 1451 navštívil také Čechy. První popis města Tábora pochází právě z ruky tohoto významného italského šlechtice. Knihovna je vyzdobena freskami od Pinturicchia. Pod apsidou se nachází baptistérium ze 14. století, přístupné po schodišti z Piazza S. Giovanni in Fonte. Uvnitř je například křtitelnice od J. della Quercia z 15. století.

Východně od dómu se v někdejší pravé lodi projektovaného nového dómu nalézá chrámové muzeum, Museo dell'Opera del Duomo. Vystaveny jsou plastiky z fasády dómu. K vidění je tu ale také například renesanční medailon „Madony s dítětem“ zřejmě od Donatella a několik značně poškozených gotických soch od Giovanniho Pisana a Jacopa della Quercia. Nejcenějším exponátem je však Ducciova ohromná „Maestá“ z let 1308 až 1311, jedna z nejkrásnějších prací sienské školy. Na jedné straně znázorňuje Madonu s dítětem a na druhé výjevy ze života Krista.

Svatá Kateřina, patronka města

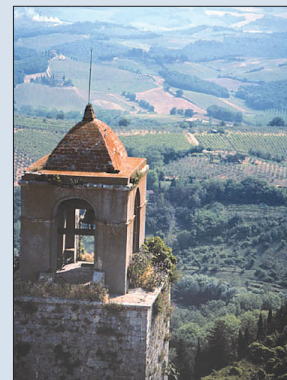
Patronkou Sieny je sv. Kateřina, narozená v roce 1347, občanským jménem Benincasová. Byla dcerou obchodníka. V osmi letech se zasvětila

TIP NA VÝLET

San Gimignano

Když už budete projíždět krásným Toskánským, nenechte si ujít San Gimignano. Třináct věží rysujících se nad tímto městečkem si vystavěly znepřátelené šlechtické rody ve 12. a 13. století. Tehdy městu přinesla neuvěřitelné bohatství jeho poloha na hlavní poutní cestě ze severní Evropy do Říma. Mor v roce 1348 a pozdější odklonění poutní cesty však nakonec vedly k hospodářskému úpadku. Díky tomu si ale San Gimignano zachovalo středověký vzhled. Na tak malé město oplývá množstvím uměleckých děl, pěkných restaurací a občůdků. A určitě nezapomeňte ochutnat místní zmrzlinu, je prý na celém světě ta nejlepší. Dokládá to dokonce diplom v místní „zmrzlinérii“. Hlavním náměstím je Piazza del Duomo s mnoha památnými budovami, včetně Palazzo Vecchio del Podestà z roku 1239, jehož věž je nejstarší ve městě. Za návštěvu stojí Museo Civico. Fresky na nádvoří nesou erby starostů a radních San Gimignano. Jedna z nich zachycuje „Pannu Marii s dítětem“ od Taddea di Bartolo. První veřejnou místností je Sala di Dante s nápisem prozrazujícím básníkovu návštěvu v roce 1300. Stěny krásí lovecké výjevy a rozměrná freska „Maesty“ z roku 1317 od Lippa Memmiho. V horním podlaží je soustředěna sbírka děl Pinturicchia, Bartola di Fredi, Benozza Gozzoliho či Filippina Lippiho. Proslulý cyklus fresek „Svatební výjev“ od Memma di Filippucci zobrazuje mladý pár oddávající se koupeli a uléhající na lože. Zprostředkovává neobvyklý pohled do života lidí v Toskánsku 14. století. Z věže muzea je úchvatný pohled na okolí města. Kupte si lístek i do románského kostela Collegiata. Freskami doslova překypuje. Malby v severní lodi líčí 26 epizod ze Starého zákona od Bartola di Fredi

z roku 1367. Protější stěnu pokrývají výjevy ze „Života Krista“ od Lippa Memmiho. V zadní části kostela se neopomeňte podívat na scény z „Posledního soudu“, ztvárněné Taddeem di Bartolo. Ghirlandaiovy fresky z roku 1475 dekorují malou kapli Santa Fina a nedalekou lodžii. Toskánsko je krajem, kde budete chtít žít nebo se sem často vracet. Jak napsal Karel Čapek: „Nyní je Toskána, nuže, sem se všemí slovy, jež praví, že něco je milé, utěšené, vděkuplné, půvabné, rozkošné, spanilé, krásné a líbezné! Burckhardt praví, že Toskána vytvořila ranou renesanci. Já však myslím, že raná renesance vytvořila Toskánu: vzadu modré a zlaté hory,

před nimi kopce dělané jen proto, aby na každém byl hrad, zámek či tvrzicka, svahy posázené cypřišemi, hájky piniové, hájky dubové, hájky akátové, girlandy révy, šťavnaté a modravé pletence z dílny Robbiù, modré a zelené říčky divé a lahodné: zrovna jak to maloval Fra Angelico, Fra Lippi, Ghirlandajo a Botticelli a Piero di Cosimo a ti všichni ostatní, a věřte mi, že oni dali té zemi tuto lahodnou plnost něžnou a malebnou a učinili z ní obrázkovou knihu, abychom v ní s potěšením, s úsměvem, s jasnými očima listovali...“

